

[Indenrigs- og boligministeren.]

været udvalget muligt at tilendebringe behandlingen af forslaget, og dermed var stort set det tredje forsøg i efterkrigstiden på at fremkalde en dybtgående revision af lejeloven også strandet. Udvalget nåede dog at færdigbehandle forslagets kapitel XVIII om boliganvisning og kapitel XIX om sammenlægning af beboelseslejligheder m. v., og på grundlag af udvalgets betænkning gennemførtes herefter en ny lov, lov nr. 141 af 31. marts 1949 om boliganvisning.

Udvalget henstillede imidlertid i sin betænkning til boligministeren, at der blev nedsat et udvalg med den opgave inden den følgende rigsdagssamlings begyndelse at udarbejde udkast til en normalkontrakt til brug ved udlejning af beboelseslejligheder, således at udkastet ville kunne autoriseres i henhold til § 74 i lov om leje. Det af boligministeren som følge af denne henstilling nedsatte udvalg, der bestod af repræsentanter for lejerne og grundejerne, afgav i september 1949 en beretning om sin virksomhed, ledsaget af udkast til en normalejekontrakt. Det interessante ved dette udvalgs arbejde var imidlertid den holdning, der fra lejerside blev indtaget med hensyn til spørgsmålet om lejeforhøjelse, som blev drøftet under udvalgets forhandlinger.

Af udvalgets beretning fremgår det, at lejerrepræsentanterne erkendte, at der kan være et misforhold mellem den nu i en årække lave huslejeindtægt og de i de forløbne år forøgede driftsomkostninger på de gamle ejendomme. Endvidere måtte de pågældende erkende, at både lejere og udlejere og samfundet har en afgjort interesse i, at ejendommenes vedligeholdelsestilstand rettes op, og at der fremtidig vedligeholdes i passende omfang. Lejerrepræsentanterne stillede sig derfor ingeniende afvisende overfor tanken om adgang til en vis lejeregulering, men da der ikke i udvalget kunne opnås enighed om formen for en sådan regulering gennemførelse, blev der ikke af udvalget afgivet nogen indstilling herom. Boligminister Kjærboel fremsatte derefter påny sit lejelovsforlag den 6. oktober 1949. Forslaget blev atter henvist til udvalgsbehandling, men nåede heller ikke i denne samling at blive færdigbehandlet, og dermed var det fjerde forsøg på at opnå en revision af lejelovgivningens også strandet.

Den 6. oktober 1950 nedsatte boligministeren påny et udvalg med den opgave at behandle lovgivningen vedrørende lejeforhold, boliganvisning og statens støtte til boligbyggeriet samt overfor ministeriet at fremkomme med forslag til sådanne lovgiv-

ningsmæssige og andre foranstaltninger for de pågældende områder, som under hensyn til de sociale forhold og den økonomiske udvikling, herunder navnlig den opståede spænding mellem lejeniveauerne i ældre og nyere ejendomme, måtte findes formålstjenlige. Udvalget består af 2 repræsentanter for hvert af de gamle partier i rigsdagen. Til formand beskikkedes det ærede medlem hr. Einer-Jensen, som imidlertid efter regeringsskiftet efter anmodning blev fritaget for nævnte hverv, hvorefter det ærede medlem hr. Thestrup beskikkedes til formand for udvalget. Embedsmænd fra indenrigs- og boligministeriet samt finansministeriet tilforordnedes udvalget. Dette udvalg har nu afgivet en betænkning, der indeholder indstilling om ændring af lovgivningen vedrørende leje og boliganvisning samt i lovgivningen vedrørende statens støtte til boligbyggeriet. For udvalgets foreløbige undersøgelser angående spørgsmålet om gennemførelse af foranstaltninger med henblik på den opståede spænding mellem lejeniveauerne i ældre og nyere ejendomme er der ganske kort redegjort i betænkningen. Dette sidstnævnte spørgsmåls løsning vil efter udvalgets opfattelse kræve mere omfattende undersøgelser, som afgivelsen af udvalgets indstilling vedrørende den fremtidige lovgivning om leje og boliganvisning samt om statens støtte til boligbyggeriet ikke bør afvente. Udvalget vil derfor i en senere redegørelse nærmere behandle spørgsmålet om spændingen mellem lejeniveauerne.

Udvalget har benyttet det tidligere fremsatte lovforslag vedrørende lejelovgivningens som udgangspunkt for sine overvejelser, og i det af udvalget udarbejdede forslag er en lang række af det tidligere lejelovsforlags bestemmelser optaget uændret, medens andre er optaget med ændringer eller tilføjelser. Herom skal jeg tillade mig nærmere at henvise til bemærkningerne til udvalgets forslag, der er optrykt i motiverne til det foreliggende lovforslag.

Hermed står vi altså overfor det femte forsøg på at opnå en dybtgående revision af lejelovgivningens, og jeg hilser i grunden med en vis tilfredshed, at der denne gang er udsigt til, at det kan lykkes at bringe diskussionen om hele dette forhold ind i nye baner.

Der findes næppe noget menneske i Danmark, som ikke er klar over, hvor uhyre vanskeligt det har været i denne sag at slå bro over de modsætninger, som herskede i opfattelsen af forholdet mellem ejeres og lejeres rettigheder.

Som det vel allerede meget tydeligt er